

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ ТА СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології
на тему:

ІДІОМИ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

Студентки групи Пкор 19-19
факультету східної і слов'янської філології
денної форми здобуття освіти
Освітньої програми: бакалавр
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.066 Східні мови та
літератури (переклад включно),
перша – корейська

Костенко Юлії Сергіївни

Науковий керівник:

_____ Проф. Кан Д.С.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІДІОМАТИЧНИХ ОДИНИЦЬ.....	5
1.1. Поняття про ідіоми в сучасному мовознавстві	5
1.2. Місце ідіом в системі фразеологічних одиниць мови.....	7
РОЗДІЛ 2. ДОСЛІДЖЕННЯ ФУНКЦІЙ ТА ВИДІВ КОРЕЙСЬКИХ ІДІОМ ...	14
2.1 Типологічні особливості та генезис корейської мови.....	14
2.2 Відображення соціокультурних реалій корейського суспільства в мові	18
2.3. Джерела походження ідіом корейської мови	18
ВИСНОВКИ.....	33
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	36

ВСТУП

Актуальність дослідження. Корейська мова та фразеологізми, які носять образний характер відрізняються простотою граматичного лексичного і смислового оформлення.

Фразеологізми також характеризуються великою кількістю фраз в образній орієнтації і ця особливість є істотною відмінністю соматичної фразеології в корейській мові.

Фразеологічні одиниці у корейській мові служать для вираження не тільки фізичних, а й емоційних станів людини.

У мові тіла формуються специфічні конотації та асоціації разом із існуванням об'єкта в просторі та часі. Вони є мовною одиницею за допомогою культурних знань вони набули нових конотацій і змінили єдність мови. Фраза є символом емоції і її продуктивність в основному залежить від її культурного походження. Асоціації й символи та атрибути відображені в інших неспецифічних контекстах відіграють важливу роль у мові.

Актуальність проблеми зумовлена необхідністю вивчення особливостей фразеології в корейській мові. Оскільки в корейській мові існує велика кількість фраз, які є ефективним засобом створення виразності при перекладі і викладі, що допомагає більш точно передати емоції і настрої.

Метою роботи є дослідження ідіом в корейській мові.

Відповідно до мети роботи необхідно вирішити наступні **завдання**:

1. Розглянути поняття про ідіоми в сучасному мовознавстві.
2. Проаналізувати місце ідіом в системі фразеологічних одиниць мови.
3. Окреслити типологічні особливості та генезис корейської мови.
4. З'ясувати відображення соціокультурних реалій корейського суспільства в мові.
5. Дослідити джерела походження ідіом корейської мови.

Об'єкт дослідження – місце ідіом в системі фразеологічних одиниць мови.

Предмет дослідження – джерела походження ідіом корейської мови.

Структура роботи. Курсова робота складається зі вступу, двох розділів основної частини, висновків та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІДІОМАТИЧНИХ ОДИНИЦЬ

1.1. Поняття про ідіоми в сучасному мовознавстві

У будь-якій мові слова, поєднуючись один з одним, утворюють словосполучення. Вільні поєднання слів у письмовій та усній мові - прерогатива розділу граматики, який називається синтаксис. Існують, однак, і такі поєднання слів, якими займається не синтаксис, а лексикологія. Ці поєднання слів називаються лексикалізованими - незважаючи на те, що вони як і раніше мають форму словосполучення, за своїм значенням вони наближені до однієї лексеми, а не до двох.

У лінгвістиці двадцятого століття склалися дві гілки дослідження мовної ідіоматики: Європейська континентальна і англо-американська. Названі гілки взаємопов'язані, вони характеризуються набором спільних рис, проте у них є і важливі відмінності [1].

Європейська континентальна традиція дослідження мовної ідіоматики спирається на ранні роботи Ш. Баллі і російських вчених-лінгвістів (А. Шахматов, Ф. Фортунатов). Взяті за основу, їх наукові дослідження опрацьовувалися далі французькими, німецькими та радянськими мовознавцями. А. Кунін, І. Чернишова, В. Виноградов, В. Телія, В. Архангельський створили окрему область лінгвістичних досліджень - фразеологію. Увага вчених була зосереджена на фразеологічних одиницях, проблематика ідіоматичних мовних одиниць була розроблена в меншій мірі. Однак у фразеології залишається невирішеною проблема єдиних критеріїв до виділення досліджуваних поєднань, тому неминуче має місце бути включення в предметне поле дослідження різнопланових одиниць. Так, фразеологія спирається на ідіоматичність поєднання, зв'язаність значення, клішованість мови, стиль автора і напрямки, цитатність, афористичність мови [5].

Друга гілка дослідження в ідіоматиці - англо-російська традиція - сходиться до робіт Г.Суїта і базується на знаннях з різних областей лінгвістики - граматики, лексичної семантики, трансформаційно-генеративної теорії, лексикографії. Увага приділена і ідіоматиці - вона розглядається в працях Й. Бар-Хіллела, Ч. Фриза, Д. Катца. Ю. Найди, Ч. Хоккета, М. Пея, У. Чейфа, Ф. Палмера. Примітно, що англо-американська традиція базується на широкій вибірці мовного матеріалу: вигуки і модальні звороти, звуконаслідувальні слова, прислів'я та приказки, переосмислені і непереосмислені стійкі поєднання слів.

Окремі теоретичні роботи в галузі ідіоматики в англо-американській традиції не склалися в єдину теорію, проте в рамках цього напрямку видано досить велику кількість різних довідників і словників з ідіоматики.

В історії вітчизняної лінгвістики робилися спроби розробити альтернативні підходи до проблеми ідіоматичних мовних одиниць, трактуванні понять ідіоми та ідіоматики. Наприклад, А. Реформацьким була висунута концепція, згідно з якою "ідіомами можуть бути не тільки лексикалізовані поєднання, а й окремі слова, що вживаються в переносних значеннях". Інша перспективна теорія про мовну ідіоматичність була розроблена російськими вченими-лінгвістами. Ця теорія ґрунтувалася на понятті специфіки лексичної сполучуваності. Ці дослідження, однак, не склалися в єдину теорію ідіоматики [11].

І. Анічков виділяє ідіоматику як окрему дисципліну і виділяє її місце в системі лінгвістичних наук між синтаксисом і семантикою, так як вона "повинна використовувати дані синтаксису і готувати семантику як синтаксис використовує дані морфології і готує ідіоматику, і як морфологія використовує дані фонетики і готує синтаксис". Таке розширене розуміння ідіоматики, в цілому, відповідає сучасному розумінню цієї дисципліни [7].

У вітчизняній лінгвістиці ідіома трактується як невивідність загального значення стійкого поєднання слів із суми значень його лексичних компонентів. Таким чином, ідіому визначає семантична цілісність, злитість значення лексем. Це і ріднить її (ідіому) зі словом. У вітчизняній лінгвістиці термін "ідіома"

служить або синонімом терміна "фразеологізм", або позначенням одного з його підкласів (В. Виноградов, О. Ахманова, В. Мокієнко, В. Телія). Аналогічний стан справ можна спостерігати і в працях французьких (Ш. Балі, П. Гіро) і німецьких (В. Фляйшер, Х. Бургер) лінгвістів [8].

В англо-американській лінгвістиці ідіома також трактується як певна невивідність значення цілого зі значень його компонентів (Ф. Палмер). Однак під англійським терміном "idiom" розуміється коло значень безсумнівно більш широке, ніж у вітчизняній лінгвістиці: під ідіомою може розумітися будь - яка мовна одиниця, така як словосполучення, стійке поєднання слів або навіть одне слово, а основний "критерій" ідіоматичності - це специфіка, своєрідність даного виразу для мови [4]

Таким чином, якщо прийняти, що ідіоматична одиниця мови - це така одиниця, яка характеризується невивідністю значення цілого із суми значень частин, то ми побачимо, що в європейській континентальній традиції поняття "ідіома" (під яким розуміється фразеологічна одиниця або розряд фразеологічних одиниць) значно вужче, ніж воно в англо-американській традиції, де ідіома розуміється як форма вираження, специфічна для будь-якої мови.

1.2. Місце ідіом в системі фразеологічних одиниць мови

У вітчизняній лінгвістиці мовознавці є здебільшого послідовниками так званого «вузького» розуміння ідіоматичних одиниць, згідно з традиціями, започаткованими радянським вченим В. Виноградовим, в той час, як їхні британські та американські колеги віддають перевагу "широкому" підходу, вносячи до складу ідіом такі одиниці, як приказки, прислів'я, крилаті вирази, які за вітчизняними науковими традиціями прийнято вважати предметом вивчення фольклористики.

Більшість дослідників сходяться в тому, що фразеологізми повинні характеризуватися трьома найважливішими параметрами: неоднослівністю,

стійкістю та ідіоматичністю. Найбільше запитань викликає поняття ідіоматичності. Фразеологія виявляється лише одним з проявів ідіоматичності [5].

Фразеологічні одиниці постають у лінгвістиці як якісно нові утворення, що трактуються зазвичай на трьох рівнях мовної системи: морфологічному як полілексичні утворення, синтаксичному – більшою чи меншою мірою стійкими сполученнями, а також семантичному, у якому тією чи тією мірою вони стають образними одиницями, які мають притаманні лише їм категоріальні ознаки нерозривних сполучень.

Фразеологія має своїм завданням фіксацію також і мовної картини світу певного етносу. Порівняння мовних картин світу різних народів дає можливість виявити особливості сприйняття кожним із них об'єктів реального світу, зрозуміти особливості менталітету певної нації, носіїв конкретної культури та мови [2].

Фразеологізм (від грецького – фраза і судження), фразеологічна одиниця, фразеологічний зворот, фразема – це нарізно оформлений, але семантично цілісний і синтаксично неподільний мовний знак, який своїм виникненням функціонуванням зобов'язаний фразеомотивованій взаємодії одиниць лексичного, морфологічного і синтаксичного рівнів [7].

Певний зміст може виражатися фразеологізмами як суцільно так і образно. Фразеологічними одиницями можна щонайвиразніше передати внутрішню сутність, дух і неймовірну красу мови в деяких сталих формах, що постають лексичними, морфологічними та синтаксичними утвореннями.

Фразеологізми розширюють та збагачують мовлення будь-якого народу (звісно, це відбувається за умови, якщо кожна фразеологічна одиниця застосовується із властивим їй значенням). Задля розуміння сутності своєї мови варто глибоко ознайомитись з народною фразеологією – багаторазовими стійкими зворотами, створеними на народному підґрунті протягом багатьох тисячоліть. Тому що саме вони найяскравіше зображують унікальність в мові, вносять у лінгвістичну картину світу компоненти, що найвдаліше

характеризують побут будь-якого народу. У вивченні, наприклад, концентрованих висловів мови дуже важливо за можливості визначити їхній першочерговий зміст, показати образ, що закладений в їх основі; продемонструвати велику кількість переносних значень; дослідити можливості їхнього використання в художньому мовленні, житті та побуті людей певної нації тощо. Усім зворотам передують народна традиція, кожен з них показує внутрішній зміст, таємну образність, і визначити їх – означає продемонструвати, як думали, споглядали, сприймали реальність життя українські люди.

Семантизація фразеологічних одиниць, тобто визначення їхніх значень, досліджується багатьма шляхами, наприклад, 1) лексикалізації; 2) пошуку синонімів (водночас постійно уточнюється предметне значення фразеологізма); 3) із застосуванням прийому стійкого й омонімно-вільного словосполучення; 4) із використанням синонімічного фразеологізму; 5) із використанням вільного словосполучення; 6) застосовуючи описовий метод тлумачення; 7) використовуючи комбінований спосіб семантизації (лексичний синонім і фразеологічна одиниця); 8) шляхом контексту; 9) шляхом контекстної етимологізації як методу семантизації; 10) застосовуючи етимологізацію як прийом семантизації [12].

Тож, фразеологічні одиниці будь-якої мови зазвичай слугують влучності висловлювання, надають йому певну оцінку або виражають ставлення мовця. Отже, згідно із загальноприйнятим визначенням, фразеологічна одиниця – це стійке словосполучення, у якому лексичне значення різних слів частково або повністю замінене новим значенням.

Зазвичай дослідники виділяються різні ознаки фразеологізмів, серед яких, зокрема, можна виділити такі: 1) семантична цілісність або семантична нерозкладність; 2) метафоричність; 3) різнооформленість; 4) реконструювання у мовленні; 5) наявність мінімум двох повнозначних слів; 6) неперекладність іншими мовами [15].

Загального визнання в науковій літературі набула семантична класифікація В.В. Виноградова, в основу якої покладено принцип нерозкладності семантики

фразеологічних одиниць в будь-якій мові, зокрема і корейської. Постаючи як єдине значення ціле, фразеологізми не є однаковими з погляду з'єднаності та злитості компонентів і співвіднесеності семантики усього вислову з семантикою його окремих складників-компонентів. На цій підставі дослідник виокремлює три типи одиниць – фразеологічні зрощення, фразеологічні єдності і фразеологічні сполучення [9].

Розглянемо детальніше кожен з наведених прикладів, та доберемо ілюстративний матеріал українською мовою. Так, фразеологічні зрощення – семантично нероздільні фразеологізми у яких єдине значення невмотивоване, тобто не виникає із значень компонентів, які його складають, наприклад, бити баглаї – ледарювати; пекти раків – червоніти; дати кучми – побити; собаку з'їсти – набути досвіду; на руку ковінька – вигідно. Із словами спільного звучання, що виступають у широкому вживанні, компоненти фразеологічних зрощень знаходяться у зв'язках так званої омонімічності. За дефініцією В. В. Виноградова фразеологічні зрощення це свого роду складні синтаксичні слова, які предмталені у вигляді виразу [12].

У фразеологічних зрощеннях семантична неподільність виникає або підтримується таким чином: 1) коли у складі фразеологізмів наявні застарілі слова, що є незрозумілими для загалу людей; 2) коли у складі фразеологізму є граматичні архаїзми; в) коли втрачається у межах фразеологічної одиниці живий синтаксичний зв'язок, що позбавляє можливості розуміти фразеологізм за його складниками або за внутрішньою формою.

Фразеологічні єдності – це також семантично неподільні фразеологізми, але єдине значення їх аргументоване значенням компонентів, з яких він складається, наприклад, не нюхати пороху – не бути ще в боях; прикусити язика – замовчати; кров з молоком – мужній, молодий, красивий [5]

Аргументованість фразеологічних єдностей може бути опосередкованою. Серед них велика кількість одиниць постають як образні вислови. Тут варто зазначити, що образний стрижень, на якому вони утворюються, може бути більш чи менш виразним, тобто відчуватися по-різному, сприйматися інакше,

наприклад, тримати камінь за пазухою; виносити сміття з хати; вивести на чисту воду; накрити мокрим рядном тощо.

Фразеологічні єдності також виникають і в результаті синтаксичної спеціалізації фрази, вживання її у певній граматичній формі або синтаксичній конструкції, наприклад, нуль уваги; діло табак, а також через наявність експресивних тобто емотивних відтінків значення, наприклад, плакали наші гроші тощо.

Слова, що мають фразеологічно зв'язані конотації, можуть поєднуватися або з одним словом, або з обмеженою кількістю слів, наприклад, страх, жаль, зло, досада бере або радість, задоволення, насолода бере [13].

Синтаксичний зв'язок елементів фразеологічних сполучень, відповідає життєвим, існуючим нормам мови і не має гнучкості, наприклад, мертвецьки п'яний, але не можна сказати мертвецьке п'янство. Така класифікаційна схема В.В. Виноградова – фундаментальний етап у створенні фразеологічної теорії у мовознавстві взагалі. Але варто зазначити, що в процесі дослідження фразеологічного фонду великої кількості мов стали очевидними її слабкі сторони, особливо неоднозначність стандартів мотивації значення, які не можуть бути застосовані та вживатися до всіх одиниць, що беруть участь у категорії фразеологічних єдностей, фразеологічних сполук та фразеологічних зрощень.

Відомий радянський дослідник М. М. Шанський (1985), беручи до уваги три головні класи фразеологізмів за схемою В. В. Виноградова, виділив власний четвертий клас – фразеологічні вирази, до яких відносить стійкі за складом та часто вживані фразеологічні звороти, які не лише семантично поділяються, але й складаються повністю з слів з вільним значенням, наприклад, серйозно й надовго; вовків боятися – в ліс не ходити; не все те золото, що блищить тощо [16]. Природою зв'язків слів, що входять до їх складу, та загальним значенням, такі фразеологічні вирази зовсім не відрізняються від вільних словосполучень і речень.

У сучасній корейській фразеології сформувалися два напрямки:

1) "широке" розуміння фразеології, до представників якої (Кім Джон Тек, Чжан Док Сун, і Гі Мун) відносяться складні слова, фрази, прислів'я, крилаті слова, афоризми і т. д.;

2) "вужьке" розуміння фразеології, представники якої (Кім Мун Чан, Кім Мін Су, Кім Гу Сон) вважають, що фразеологія включає в себе тільки складні слова і фрази. У цьому випадку пареміологія розглядається або як окремий розділ лінгвістики на одному рівні з фразеологією, або як розділ фольклору.

Хоча фраземи і паремії можна розглядати разом, оскільки вони передають реальність в описовій, образній формі, емоційно забарвленої мови, відображають висловлювання в метафоричній формі, в корейських прислів'ях і фразеологіях вони в основному публікуються в окремих збірниках і відрізняються один від одного в роботах корейські лінгвісти. Тому, беручи до уваги погляди вищезазначених дослідників, ми прийшли до висновку, що прислів'я слід віднести до пареміології.

У корейській пареміології немає чіткої відмінності між різними типами народних висловлювань. Вираз "прислів'я і приказки" зазвичай використовується недиференційовано, тобто без відділення прислів'їв від прислів'їв, і служить загальною назвою для певного народного роду [2].

Терміни використовуються для їх позначення “속담” (соктам), “격언” (кьогон) та “이언” (іон), що є синонімами.

Корейська пареміологія має давні традиції. Прислів'я, фрази, фразеологізми і афоризми завжди мали свою термінологію. На відміну від української мови, в корейському мовознавстві терміни “прислів'я, приказки,

афоризми" переносяться на термін 속담 (соктам). Тож збереглося понад десять понять, що є синонімами слову 속담 (прислів'я): “옛말” (єтмал), “상말” (санмаль), “상담”(сандам), “격언” (кьогон), “격담” (кьокдам), “이언” (іон),

“이어” (іо), “속언” (согон), “속어” (сого), “속설” (соксоль), “비언” (пион), “이담” (ідам), “고담” (кодам), “금언” (кимон) [11].

У сучасній корейській пареміології використовуються тільки три терміни: 0|, 0|, 0|. Вони фактично витіснили всіх інших. Хоча ці терміни часто семантично змішуються, можна розрізнити відтінки їх значень. Наприклад, “속담” відповідає українському терміну «прислів'я» або «паремія», буквально означає «зразкові вирази» (тобто повчальні вирази, конфуціанські фрази і висловлювання видатних історичних особистостей), “0|언” — просторіччя.

Таким чином можемо констатувати, що фразеологія – це не нова дисципліна, але ще на сьогодні залишається величезна кількість питань, які викликають жвавий інтерес дослідників-лінгвістів. Особливо це стосується підходів до вивчення фразеологізмів корейської мови.

РОЗДІЛ 2. ДОСЛІДЖЕННЯ ФУНКЦІЙ ТА ВИДІВ КОРЕЙСЬКИХ ІДИОМ

2.1 Типологічні особливості та генезис корейської мови

Корейська мова здавна записувався письмовими знаками. Корейський алфавіт **한글** (Хангиль) — унікальний, і це теж є аспектом корейської культури. **한글** (Хангиль) був створений групою корейських вчених в 1443 або 1444 за замовленням четвертого царя династії Чосон Седжон Великого (**세종대왕**). З цього часу корейці почали писати ідеальну звукову букву, пам'ятники якої у великій кількості збереглися до наших днів. Раніше в Кореї використовувалися китайські ієрогліфи, але вони вимовлялися по-різному.

Причиною створення його алфавіту було те, що звичайним людям дуже важко освоїти використання китайських ієрогліфів, а грамоті в той час вчили тільки дворяни, і для боротьби з неписьменністю і підвищення її культурного рівня і був створений **한글** (Хангиль). У хангиль 24 основних письмових знака — чотирнадцять знаків для позначення приголосних і десять для голосних. Крім основних знаків у ньому є 16 складових письмових знаків — п'ять для згодних і одинадцять для голосних, які утворені шляхом поєднання основних знаків.

В даний час хангиль дотримується позиції корейського національного письма, його сфера застосування надзвичайно широка. У Хангилі друкуються газети і журнали (хоча китайські ієрогліфи все ще можна знайти в газетах), пишуться вірші і прозові твори, публікується різна спеціалізована література, публікуються урядові постанови і документи.

До появи хангиль в Кореї використовувалися китайські ієрогліфи, тому сучасна Корейська мова має тісний зв'язок з китайською мовою. Точно невідомо, коли китайські ієрогліфи проникли в Корею. Він широко використовується в 3 ст. н. е., а в 4-5 ст. вона була поширена у всіх трьох корейських державах того часу — Когурьо, Пекче і Сила. Так, в 375 р. н. е. в Пекче була складена на китайській мові історична хроніка «Согі» (**서기**).

Китайська ієрогліфіка в корейській писемності виконувала дві функції.

- Першою функцією було читання книг, що прийшли з Китаю, а також написання історій ієрогліфами для ведення історичних хронік.

- Друга функція полягала в тому, щоб використовувати цей ієрогліфічний шрифт для написання корейських текстів на корейській мові. Таким чином, він використовувався не тільки для читання і написання текстів на китайській мові, але і для написання корейських, тобто корейських слів і пропозицій. Ця мета ієрогліфічного письма була в основному обумовлена необхідністю запису особистих імен корейців. Спочатку було два способи передачі корейських слів з використанням китайських ієрогліфів.

По-перше, було використання звуку китайського ієрогліфа, тому символ ієрогліфа використовувався як фонетичний символ. Цей метод називається "читання". Інший спосіб, схоже, був винайдений самими корейцями. Тут використовувалися значення китайських ієрогліфів. Наприклад, географічна назва в Кореї **밤고개** [Пам — коге], дослівно перекладається як «Каштановий перевал», взято з китайської мови, яке записується двома китайськими ієрогліфами «каштан» і «перевал». Цей спосіб передачі корейських слів мав місце, повинне бути, в тих випадках, коли корейці не могли підібрати ієрогліф з потрібним звучанням.

Що стосується використання китайських ієрогліфів в наш час, слід зазначити, що, незважаючи на широке використання хангиль в якості корейського національного шрифту, китайські ієрогліфи все ще присутні в Кореї. Звичайно, сфера застосування ієрогліфів з часом поступово звужується, і на даний момент ієрогліфи рідко зустрічаються в корейській мові. Однак вище згадувалося, що ієрогліфи все ще використовуються в корейських щоденних газетах. Ієрогліфи найчастіше використовуються в назвах статей, що економить простір. Ієрогліфи в газетах також служать індикаторами меж між словами. У газетах зазвичай не поміщають прогалини між словами, що пов'язано з нестачею місця в газетному стовпці. Ієрогліфи чітко відрізняються від фону тексту хангиль, створюючи тим самим візуальну межу між словами. Ця функція є однією з причин, чому вони продовжують використовуватися в газетах.

«Проте, навіть в газетах, які максимально використовують ієрогліфи, помітна тенденція поступово скорочувати використання ієрогліфів. Згідно зі статистичним дослідженням, частка ієрогліфічних текстів в газетних текстах 90-х років знизилася на 72,92% в порівнянні з усім цифровим текстом в порівнянні з газетними текстами за період 1910-70-х років.. ». Однак в Південній Кореї був прийнятий закон, який наказує, щоб всі урядові документи, починаючи з 1970 року, перебували тільки в Хангилі. Згідно з прийнятими законами, частка ієрогліфів в підручниках для старших класів середньої школи не повинна перевищувати певного рівня, а підручники для початкової школи повинні бути написані тільки на хангилі. На відміну від Південної Кореї, Північна Корея повністю відмовилася від використання ієрогліфів в 1949 році. У Південній Кореї такі радикальні заходи не вживалися, оскільки спиралися на природний хід подій. [17]

У корейській традиції дуже важливий ввічливий стиль спілкування — у ввічливому стилі прийнято розмовляти, наприклад, з батьками, вчителями або співрозмовниками, які всього на 2-3 роки старше, і співрозмовник може реагувати знайомим чином стиль, так як ви молодше, для нього і це прийнятно. На відміну від російської мови, який знає тільки два рівня ввічливості — „ти“ і „ви“, в корейській мові діапазон цих рівнів ввічливості набагато ширше — стилі ввічливості і фамільярності діляться на ряд підрівнів. Неправильно підібрані союзи можуть привести до серйозних непорозумінь. Зб таким чином, питання про вік в Кореї вважається досить поширеним і не вважається грубим, оскільки при побаченні дуже важливо знати вік співрозмовника, щоб використовувати необхідний рівень ввічливості в розмові. У Росії, з іншого боку, вікове питання може сприйматися як ворожий і навіть ображає співрозмовника. Корейські дієслова не розрізняються по особам, а є мінливими словами. Залежно від того, який стиль використовує мовець — ввічливий або знайомий — дієслова також змінюються [20].

У корейській мові у багатьох випадках займенники не вживаються і, як вже було сказано вище, корейські дієслова не змінюються по особах. Так, наприклад,

фраза «무엇 을 합니까?» Може перекладається на російську мову тільки ввічливій фразою, що відноситься до однієї людини, так як закінчення дієслова на корейському стоїть у ввічливій формі, - «Що Ви робите?». Разом з тим, так як суб'єкт дії не визначений, ця фраза в залежності від контексту може бути переведена і як «Що він робить?» І як «Що вони роблять?» І т. д., але при цьому в даному випадку ця фраза не може бути переведена як «Що ти робиш?», тому що в російській мові звертання до людини на «ти» — фамільярний стиль.

Слова "그 사람" [Ки сарам] і "그 분" [ки бун] перекладаються на російську мову однаково (та людина), але "그 사람" не можна використовувати щодо літніх людей, тому що це не ввічливо. "그 분" говорять про літніх людей", «그 사람» використовується щодо молодих людей [23].

У корейській мові прикметники також приймають закінчення, тобто по суті, функції прикметників майже повністю збігаються з функціями дієслів.

У Кореї нетактовно називати літньої або незнайомої людини на ім'я. Зазвичай до людини звертаються, наприклад, додаючи прізвище на посаду: «김 교수님» [Кім кесунім] — професор Кім, «박 사장님» [Пак сачжонім] — директор Пак, «최 선생님» [Чой сонсеннім] — вчитель Цой і т. д. Так само до імені може приєднуються поважна частка «씨» [щі], наприклад «김 덩희 씨», [Кім Донхве щі], «강 민호 씨» [Кан Міно щі] і т. д., однак застосування до людей, які набагато старше за віком і соціальним статусом, недостатньо ввічливо. 38 у корейській мові є спеціальні слова для таких випадків, бажано використовувати слова "선생님" [сонсеннім], і в цьому випадку воно перекладається не як "учитель", а як "майстер". При зверненні до абсолютно незнайомим людям або людям, які не розуміють, що називати (тобто Не знають свого соціального статусу),

використовуються слова: «선생님» [сонсеннім] — пан, пані, «아저씨» [ачжоці] — чоловік, «아주머니» [ачжумоні] — жінка, «아가씨» [агаці] — дівчина [23].

Є багато особливостей, які значно відрізняють корейську мову від інших мов. Наприклад, на відміну від більшості європейських мов, в корейській мові немає приголосних, що передають звуки в і ф.. Тому при запозиченні слів з англійської мови ці звуки замінюються на звук "п".

Підводячи підсумок, ми можемо сказати, що письмовий Корейська мова, як правило, заснований на оригінальному Корейському шрифті — хангиль. Однак в деяких районах досі використовується Китайський ієрогліфічний шрифт, який має дуже довгу історію в Кореї, а останнім часом все частіше використовується латинський алфавіт і запозичуються слова з європейських мов, в основному англійської. [24].

2.2 Відображення соціокультурних реалій корейського суспільства в мові

На вулицях Кореї все ще можна знайти на рекламних щитах або вивісках написане з Китаю зверху до низу. Китайські ієрогліфи також є в корейських газетах і журналах, найчастіше корейці вимовляють їх по-своєму, але ці ієрогліфи все ще взяті з китайського шрифту, що призвело до дуже великої кількості запозичень з китайської мови. Останнім часом все більше і більше слів англійського походження з'являються в південнокорейській версії мови. З кінця 20 ст. як у Північній, так і в Південній Кореї відзначається нова тенденція в китайських запозиченнях — вони не переводяться поморфемно, а передаються фонетично. Як факт слід зазначити, що в 1930-і роки в СРСР проводилася кампанія з насильницької латинізації корейської писемності без урахування історії корейського письма. Латинізований алфавіт був затверджений в 1935 році, але на практиці не використовувався. Тобто з політичних міркувань Корея була змушена поступитися СРСР, але корейська культура не змогла прийняти латиницю, тому вона і не прижилася.

Також цікавий той факт, що слова рис і їжа на корейській мові є синонімами — 밥 (паб). Зазвичай різні страви з рису і сорти рису мають свої назви, а для слова "їжа" є й інші слова, але тим не менше в звичайній мові найчастіше використовується слово ні. Звичайно, це корейська культура, не секрет, що Корея є сільськогосподарською країною, і вирощування рису вже давно є їх основним бізнесом, і рис як і раніше залишається основною стравою, навіть їх десерти готуються з рису, абсолютно всі корейці їдять рис кожен день, тому не дивно, що слова рис і їжа пишуться і читаються однаково [18].

Говорячи про їжу, в корейській мові є багато виразів і використовуються в контексті їжі. Це пов'язано з тим, що в Кореї культ їжі, їжі стоїть на першому місці для корейців. Наприклад, фраза "запросити на пень" означає "запросити на весілля". Він сягає своїм корінням в недалеке минуле, коли весілля святкувалися вдома, рис був дорогим і не завжди вистачало, щоб нагодувати багатьох гостей. У цьому випадку його успішно замінили Куксу (국수) — локшина. «Цей вислів зберігся, хоча в наші дні люди з середніми коштами зазвичай орендують таверну для весілля, де готують загальне блюдо: суп з яловичих ребер. Він доповнюється рисовими хлібами, салатами та іншими стравами, приготованими в будинку нареченої, щоб заощадити гроші. Заможні сім'ї влаштовують весілля в готелях, де в основному подають дорогу європейську їжу». Або, наприклад, є ознака того, що в день іспиту ви не повинні їсти курячі яйця або м'ясо, так як кури копаються в землі і розгрибають її в різні боки, а під час іспиту, навпаки, повинні зібратися всі думки в одне ціле. Має сенс пожувати іриску з гарбуза і горіхів перед іспитом. Слово "палиця", яке найкраще поєднується з цими делікатесами, також означає "складання іспиту". У день іспитів схвильовані матері нерідко приклеюють іриски або парові хлібці — тток (떡) (Вони також дуже клейкі) до воріт університету, куди надходить їх дитина — на удачу [19].

Що стосується відносин між корейською та китайською мовами, слід зазначити, що в корейській мові все ще є два набори чисел: спочатку корейське (від 1 до 99) і Китайське (ієрогліфічне) Походження. Китайські цифри

використовуються для позначення дат, поверхів, сторінок, грошей, днів, місяців, хвилин і секунд, в той час як Корейські цифри використовуються для позначення годин і всього іншого.

Як відомо, причини запозичення слів і фраз в різні історичні періоди становлення і розвитку лексико-семантичної системи корейської мови були різними. По-перше, є мовні і, власне, мовні причини. Перші включають різні зв'язки корейського народу з іншими народами. У майбутньому цьому сприятиме внутрішньо соціальний розвиток суспільства, прогрес науки і техніки і т. д. однією з форм реалізації впливу таких зв'язків є запозичення слова разом із запозиченням об'єкта, явища, поняття, якості, дії і т. д. [24]

До мовних причин належить, перш за все, прагнення носіїв мови поповнити, поглибити і розширити уявлення про предмет, деталізувати поняття ознаки за допомогою розмежування смислових і функціональних відтінків. Розглянуті вище причини проникнення іншомовних елементів у відомій мірі обумовлюють їх призначення та стилістичну роль. Так, однією з основних є функція називання нових предметів, якостей, трудових процесів, а також не знайомих раніше понять, явищ і т.д.

Тому багато облігацій-це в першу чергу назва предметів обміну, а пізніше- і торгіві, побутові реалії і т. д. наприклад, назви церковних термінів: 크리스찬 — від англ. Christian (Християнин), 가톨릭 — від англ. Catholic (Католик), назви побутових понять, електротехніки: 프라이팬 від англ. frypan (сковорода), 드라이크리닝 — від англ. dryclean (сухе чищення), 카세트 — від англ. cassette (касета), 테이프 від англ. tape (Запис, плівка), 텔레비전 — від англ. television — (телевізор), 라디오 — від англ. radio (радіо), 엘리베이터 — від англ. elevator (ліфт), 케이블카 — від англ. cable car (вагон канатної дороги), 택시 — від англ. taxi (Таксі), 이어폰 — від англ. Earphones (навушники), назви одягу: 스타킹 —

від англ stocking (панчоха), 팬티 — від англ. Pants (штани), 블라우스 — від англ. Blouse (блуза), 웨딩 드레스 — від англ. Wedding dress (весільне плаття), 원피스 — від англ. one piece (плаття), 티셔츠 — від англ. T- shirt (футболка), 넥타이 — від англ neck tie (краватка), технічні та наукові поняття: 나일론 — від англ. Nylon (нейлон), 레이저 — від англ. Laser (лазер), 오토매틱 — від англ. automatic (автоматично), 시멘트 — від англ. cement (цемент), 킬로미터 — від англ. kilometer (кілометр), 가스 파이프 — від англ. Gas pipe (газова труба), 가솔린 — від англ. gasoline (бензин), назва їжі та напоїв: 초콜릿 — від англ. chocolate (шоколад), 치킨 — від англ. chicken (курча), 껌 — від англ. gum (жуйка) , 스테이크 — від англ. steak (стейк), 주스 — від англ. juice (сік), назви різних видів спорту: 핸드볼 — від англ. handball (гандбол), 스키 — від англ. ski (лижі), 체스 — від англ. chess (шахи), а також безліч назв з інших сфер: 가이드 — від англ. guide (гід), 디스크 — від англ. disk (диск), 로비 — lobby (вестибюль), 매니저 — від англ. manager (менеджер), 매너 — від англ. manor (маєток), 키 — від англ. key (ключ), 게임 — від англ. game (гра), 호텔 — від англ. hotel (готель), 그램 — від англ. gram (грам).

При описі особливостей життя і способу життя інших народів для створення місцевого нотки використовуються так звані екзотизми. Зазвичай це слова з чітко визначеною приналежністю до певної країни, Республіці, регіону і національності. Як правило, вони спочатку мало відомі носіям мови, на якому вони використовуються. До них відносяться назви урядових установ, посади, звання, професії, статус людей, села, будинки, одяг, продукти харчування, напої, банкноти. Близький до екзотичних іноземних слів, які не повністю (або взагалі

не освоєні) через особливості фонетичних і граматичних властивостей. У корейській мові вони зазвичай використовуються в неіснуючих формах.

Ці слова називаються варварством. Вони не відрізняються чіткою національно-територіальною консолідацією. Вони можуть бути або передані на запозиченій мові, або використані без перекладу. Крім того, часто стирається їх первісна мовна фіксація, тобто вона легко відновлюється етимологічно, але не є просто відмінною рисою лексичної системи, в якій вони спочатку використовувалися.

Наприклад, Денді, мадам, синьйор, сер, хобі і т.д. іноземні слова зазнавали різні зміни (Фонетичні, морфологічні, семантичні) в процесі освоєння і відповідали законам розвитку корейської мови, її функціональним і стилістичним нормам. Наприклад, в європейських мовах слово має приголосні підряд, що не характерно для корейської мови. Деякі запозичення корейською мовою можна простежити до паперу з напіврозривом, тобто слів, в яких, крім точної копії іноземних частин, також містяться спочатку корейські слова. Надмірне, надмірне перенасичення тексту варварством і екзотикою без особливої необхідності або з певною стилістичною завданням призводить до того, що текст іноді справляє комічне враження [25].

Адекватність використання негативних слів і ступінь їх включення в текст залежать, по-перше, від стилю, жанру і часу описуваних подій, по-друге, від наявності або відсутності оригінальних синонімічних одиниць, по-третє, від національної мовної культури письменника і, звичайно ж, може бути. В даний час використання більшості слів, взятих з інших мов (зазвичай поряд із запозиченням певних понять, реалій і т.д.), порівнюється зі структурою запозичує мови. Деякі слова були успішно засвоєні і часто не сприймаються як дійсно чужі. Також буває, що значення запозичених слів змінюється, тому що корейська мова не корениться у всіх значеннях цього слова, властивих його рідної мови. Наприклад, такі неоднозначні слова в англійській мові були звужені, як **비즈니스** — Бізнес: Бізнес — 1) Професія, Бізнес, Професія, 2) торгова компанія, компанія; **스포츠** Спорт: Спорт — 1) розвага, жарт,

2) шанувальник, 3) шапка. Перше має третє значення в корейській мові, друге — перше, але зі смисловим уточненням і доповненням. Захоплення ек і варварством часто спостерігається в перекладній літературі.

Перекладач, який активно говорить мовою оригіналу, може легко перешкодити собі змішувати засоби рідної мови з іншим. Уникнути подібних недоліків допомагає активне оволодіння лексичними і смисловими навичками рідної мови, повагу до них, виховання почуття гордості за незаперечні переваги словникового запасу, а також розвиток і постійне вдосконалення мовного почуття.

На жаль, в останні роки, особливо молоді люди, в своїй мові часто використовують і екзотику, і варварство, і напівзруйнований папір, що робить таку мову, як я вже сказав, більш комічним і барвистим. Отже, підбиваючи підсумок, ми можемо сказати, що запозичення слів з інших мов є природним процесом і є способом розвитку будь-якої мови, оскільки жодна нація, Носій мови і творець мови не веде повністю ізольовану, ізольоване життя. Однак завжди слід пам'ятати, що неможливо навмисно рости в шарах словникового запасу рідної мови без необхідності прискорювати цей процес [24].

У цьому випадку існує серйозна небезпека засмічення мови і втрати його національної специфіки, багатовікової культури, що передається з покоління в покоління. Вміле і правильне використання слів іноземного походження, які є лінгвістично грамотними і хронологічно безперечними, допомагає у використанні відповідних словників.

На корейську мову сильно вплинула Друга світова війна. До Другої світової війни Корейський півострів не був розділений на дві держави, а існував тільки один штат. Після російсько-японської війни 1904-05 років Японська імперія встановила протекторат над Кореєю і анексувала її в 1910 році. З 1910 по 1945 рік Корея була японською колонією. Японці проводили політику придушення антияпонського руху, економічної та культурної модернізації країни, а також асиміляції корейців. Але після Другої світової війни дві наддержави, СРСР і Сполучені Штати, звільнили Корейський півострів від

японського гніту, а після звільнення обидві держави спробували домінувати над Кореєю на півострові. Згідно з цією Угодою Корейський півострів був розділений на 38 паралелей, а північна частина була виділена СРСР, а південна — Сполученим Штатам.

Це пояснить той факт, що на даний момент в корейській мові багато слів запозичено з англійської мови. Однак це може бути не єдиною причиною появи англійських слів на корейській мові. Росія, наприклад, ніколи не піддавалася впливу США, але кількість англійських слів в російській мові також значно збільшилася в останні роки. Можливо, ще однією причиною цього є визнання англійської мови міжнародною мовою.

Зазвичай вважається, що західна людина, яка почала вивчати корейську мову, може зазнавати труднощів з вивченням корейської мови. Ці труднощі здебільшого пов'язані саме з вивченням мовного етикету. Якщо іноземець вибере непоказний стиль мови, він ризикує прославитися як грубіян. Якщо він використовує занадто високий стиль, його можуть неправильно зрозуміти і висміяти. Однак використання правильного мовного стилю створює певні труднощі для самих корейців.

2.3. Джерела походження ідіом корейської мови

Ідіоми є частиною розмовної, літературної та письмової корейської мови і допомагають передати почуття та емоції людини, які неможливо виразити за допомогою нейтральних засобів мови. Багато ідіом корейської мови виникли в глибоку давнину, інші – недавно. Ідіоми корейської мови зберегли в своєму складі і значенні інформацію про історію, звичаї, традиції, спосіб життя корейців, оскільки, передаючись з вуст в уста, поширилися в народі і витримали випробування часом. У зв'язку з цим зміст даних фразеологічних одиниць можна розглядати не тільки з позицій безпосередньо смислового наповнення, а й з точки зору їх етимології.

Специфіка джерел ідіом корейської мови в першу чергу базується на своєрідності національної культури, образного сприйняття зовнішнього світу та історії корейського народу. Корейський народ по-своєму розчленовує дійсність, а потім номінує виділені елементи, при цьому лише ті, які відповідають його ментальності. Нами були досліджені кілька ідіом корейської мови з точки зору їх походження:

골탕먹다 опинитися у важкому положенні, мати гіркий досвід, 날새다, 녹초가되다 вибитися з сил, 미역국먹다, 바가지쓰다 переплачувати, 시치미를떼다 прикидатися, робити вигляд, що нічого не було, 아양을떨다 кокетувати, лестити, загравати, пеститися, ластиться, 약오르다 дратуватися, злитися, 좀이쑤시다 відчувати нетерпіння, 진이빠지다 вибитися з сил, 풀이죽다, 활개치다 робити те, що душі завгодно. В результаті аналізу даних ідіом виділяються наступні джерела походження.

Явища навколишнього середовища. Людина, спостерігаючи і вивчаючи явища навколишнього середовища, робить висновки про те, що помічені ним своєрідні властивості природних і матеріальних речей можуть бути перенесені на характеристики поведінки або стану самої людини. Варто зауважити, що ідіоми, що виникли на основі таких спостережень, не мають будь-яких національних рис, властивих саме корейському народу. Національно-специфічний образ може і не мати особливих показників своєї унікальності, неповторності, і, тим не менш, залишатися таким. Такі фразеологізми унікальні за своїм компонентним складом, але труднощів при перекладі на українську мову не викликають, так як фразеологічний образ досить «прозорий», оскільки явища дійсності, що лежать в основі даних ідіом, універсальні. Якщо використовувати дослівний переклад, то значення фразеологічної одиниці стає більш ясним [16].

Одним з таких прикладів є ідіома 녹초가되다 (букв. стати розплавленою свічкою) - вибитися з сил. В основі даної ідіоми лежить образ розплавленої

свічки, порівнюваний з чином людини в стані занепаду сил. Коли свічка тане, вона стає м'якою і втрачає форму. Наприклад, речення» 〇|. «можна перекласти як «Я не спав дві ночі, тому зовсім вибився з сил». Таким чином, вираз стати розплавленою свічкою вживається по відношенню до людей, які втомилися фізично або морально.

Наступна ідіома -약오르다 (букв. пекучість підвищилася) дратуватися, злитися. Спочатку корейці використовували цей вираз для позначення періоду дозрівання деяких рослин, наприклад, тютюну або червоного перцю, в складі яких з'являвся особливий дратівливий компонент, що має гострий або гіркий смак. Поступово цей вислів отримав більш широкий зміст, і в подальшому за допомогою цієї ідіоми корейці висловлювали стан роздратування, образи або злості. Так, кореєць може сказати своєму другові, який має схильність дратувати своєю поведінкою інших людей, наступну фразу:

«제발사람약오르게하지말아!», що буде означати «будь ласка, не зли людей!». Ідіома 좀이 ((букв. моль не дає спокою) перекладається як відчувати нетерпіння. Значення цієї ідіоми пояснюється досить просто: нав'язливо літаюча перед очима комаха заподіює людині незручність, яку складно терпіти. Тому часто для опису поведінки особи, що знаходиться в збудженому стані, що відчуває нетерпіння або не може всидіти на місці, вдаються до даного виразу. Прикладом може послужити речення 그녀는그소식을말하고싶어좀이., яке можна перекласти як «їй прямо не терпілося розповісти цю новину, але вона поклялася, що збереже її в секреті». [18]

Ще одне явище навколишнього середовища знаходить відображення в ідіоматичному виразі 〇| 〇| ((букв. смола стікає) - вибитися з сил. Липка речовина, яка з'являється на корі дерева, це і є, тобто смола. Очевидно, що зникнення смоли сигналізує про хворобу або навіть загибель дерева. Працюючи без відпочинку або долаючи важкі перешкоди, людина, витративши енергію, позбавляємося сил,

так само, як дерево позбавляється смоли. Наприклад, 0|0|. - «Довга подорож абсолютно вибила мене з сил».

Для виготовлення твердого паперу або накрохмалювання тканини використовували клей, який варили з пшеничного борошна або рису. Накрохмалений одяг через деякий час втрачав форму, так як клей випаровувався. Так з'явився вираз 풀이 ((букв. клей випаровується) - падати духом, ставати млявим. Наведений вираз використовують для опису стану, коли людина позбавлена енергії, у неї зіпсовано настрій, пропало натхнення і прийшов смуток. Щоб дізнатися причину поганого настрою людини, досить скористатися цією ідіомою. Наприклад, 풀이 이 ?0|?– - «Ти виглядаєш пригніченим, щось сталося?». [21]

Крила птаха і руки людини в корейській мові можна назвати одним словом 활개крила, коли птах махає крилами або людина йде, вільно розмахуючи руками, тому існує вираз 활개치다 – махати крилами, розмахувати руками. Згодом це словосполучення набуло додатковий сенс - воно стало характеризувати вільні необмежені дії людини: робити те, що душі завгодно. Однак ці дії не завжди можуть носити позитивний характер. І тоді ця ідіома матиме значення виходити за рамки дозволеного. Наприклад,

«연쇄살인범이 여전히활개를치고있다는말이다». Дана пропозиція означає: «Це означає, що серійний вбивця як і раніше орудує на волі».

Професійна сфера. Багато ідіом корейської мови виникли в певному соціальному, професійному середовищі, а потім стали загальноживаними. Всі види професійної діяльності мають свою лексику, свої спеціальні терміни, що проникають іноді, особливо в метафоричному вживанні, в літературну мову. Ідіоми, створені людьми, зайнятими в різних сферах діяльності, будучи короткими, розмовними, живими і відображають сучасне життя, завжди знаходять застосування у виразній мові [20].

Розглянемо наступний приклад: **날새다** (букв. світанок настає) - провалитися, терпіти невдачу, упустити шанс. Під час зйомок режисерові фільму буває необхідно зняти сцену, яка за сценарієм відбувається вночі. Знімальній команді і всьому акторському складу нічого не залишається робити, як працювати вночі. Однак за репетиціями, пробними дублями, перезйомкою кадру, спільним обговоренням сцени, час може пролетіти досить швидко. Сходить сонце, починає світати, а потрібна сцена ще не відзнята. Для всіх, хто працює над цим фільмом, ніч проходить даремно, і вони безпорадно чекають цілий день, щоб спробувати зняти нічну сцену ще раз. Тому, коли людина не встигає закінчити справи вчасно, або щось не вийшло, як задумано, кажуть «шанс упущений». Наприклад,

«**올겨울동남아시아여행은아무래도날샌거같다. 일이**» «Здається, мені не вдасться цієї зими з'їздити в подорож до Південно-Східної Азії. Накопичилося занадто багато справ». Спочатку це словосполучення використовувалося людьми, які працюють в сфері кінематографа, потім воно отримало більш широкий зміст і увійшло в повсякденну мову.

Фразеологічний каламбур. У корейській мові існує невелика кількість ідіом, заснованих на грі слів. Як правило, дані ідіоми є каламбурними поєднаннями, побудованими на обіграванні омонімів. Сутність каламбуру полягає в зіткненні або несподіваному об'єднанні двох несумісних значень в одній фонетичній (графічній) формі. Перетворенню одиничного каламбуру у фразеологізм сприяє ефект несподіванки, викликаний непередбачуваністю того чи іншого елемента в його складі. Тому автори так охоче кладуть в основу каламбурів фразеологізми, тобто такі поєднання слів, які не створюються в момент говоріння, а відтворюються в готовому вигляді: читач знає точно, який компонент за яким треба очікувати, що робить особливо гострим ефект обману його очікувань [25].

На аналогічній грі слів побудовано і вираз **골탕먹다** (букв. Є суп з яловичого кісткового мозку) – опинитися у важкому становищі, мати гіркий

досвід. Суп з яловичого кісткового мозку називають **골탕**, де кост – кістковий мозок, **탕** – густий суп. Так як дієслово **끓다**, який має значення «протухнути, зіпсуватися», схожий за звучанням на іменник **골탕** суп з кісткового мозку, за ідіомою закреп закріпилося значення дієслова. В кінцевому підсумку цей ідіоматичний вираз міг би виглядати як **끓탕먹다**, і, буквальный переклад постав би у вигляді словосполучення «з'їсти протухлий суп», чим і пояснюється подальше тлумачення ідіоми – «мати гіркий досвід, терпіти збитки». Наочний зразок трактування даного ідіоматичного виразу ми можемо побачити в реченні

버스파업으로서민들만골탕을먹고있다 - «Через те, що водії автобусів страйкують, зазнають збитків тільки прості громадяни».

Реалії минулого. Деякі ідіоми сягають корінням у минуле. У таких ідіомах відображені явища і предмети, які в даний час практично неможливо зустріти в житті сучасного корейського народу. Вони пов'язані з предметами, що вийшли з ужитку, колись існували звичаями, породжені віджилою суспільною практикою. Однак пам'ять про них зберігається в ідіомах корейської мови, які широко вживаються в повсякденній мові. Найчастіше представляється важким розуміння значення такого ідіоматичного виразу, але це не означає відсутність логічного зв'язку між компонентами, з яких воно складається [26].

Складовими частинами фразеологічного образу є специфічні для певної нації реалії (топоніми, антропоніми, гідроніми і так далі), які сприймаються носіями мови дуже легко, так як лінгвістичні маркери його національної обмеженості «лежать на поверхні», виявляються без особливих труднощів. Але найчастіше національна специфіка образу не усвідомлюється так "легко і відразу": для її виявлення необхідний більш глибокий аналіз, звернений до історичної етимології окремих лексичних компонентів і їх граматичних структур [22].

Яскравим прикладом може служити ідіома 바가지쓰다 (букв. носити на голові черпак, виготовлений з гарбуза-горлянки) – переплачувати, платити надмірну ціну, бути обдуреним. У корейському домашньому господарстві, серед кухонного приладдя помітну роль протягом багатьох століть грав черпак, виготовлений з гарбуза-горлянки. "Цей гарбуз за формою нагадує грушу з витягнутою верхньою частиною. У стиглому вигляді вона має жовтий колір і гладку поверхню. Гарбуз розрізають навпіл, очищають від м'якоті, висушують, і виходить черпак зі зручною природною ручкою, званий 바가지. Маючи різні розміри, вони можуть служити не тільки як черпаки для рідини, але і в якості вимірювального приладу для борошна, солі, різних круп. Довга історія існування черпака з гарбуза наклала відбиток на деякі обряди, фольклор, прикладне мистецтво і фразеологію» [21].

Після реформи 1894 року в період політики «відкритих дверей», коли Корея стала на шлях модернізації, солдати багатьох країн відвідали Корею і познайомили місцевих жителів з різними азартними іграми. Серед них найбільш популярними були японська гра в карти хвату і китайська гра «десять передач». Саме завдяки грі, що прийшла з Китаю, в корейській мові з'явилася ідіома 바가지쓰다. Правила гри "десять передач" такі: на столі стоять перевернутими черпаки з гарбуза, на яких написані числа від одного до десяти. Якщо ведучий доторкається до якогось числа, людина, яка поклала гроші в цей горщик, забирає всю суму, включаючи гроші тих, хто програв. Якщо гравці не відгадують, то все забирає ведучий. Таким чином, гравці, що програли, позбавлялися своїх грошей. Про людину, яка дуже дорого за щось заплатила, або яку залишили ні з чим, стали говорити «надів горщик з гарбуза». Наприклад, 낮선곳에서는바가지를쓸수도있으니까조심하세요.- «Будьте обережні. У незнайомому місці ви можете заплатити за товар більше, ніж слід».

У складі наступної ідіоми також присутній компонент, пов'язаний з побутом стародавнього корейського народу. Ідіома 시치미를떼다 (букв.

відірвати соколину мітку) має значення приховувати, прикидатися, робити вигляд, що нічого не було. Ю.П. Когай у своїй книзі «фразеологізми корейської мови» пише, що цей вислів бере свій початок з соколиного полювання, який був поширений ще в період трьох держав. Полювали на птахів, часто на фазана, за допомогою приручених соколів. У давнину в кожному будинку росли сокола. Щоб не втратити сокола, господар прикріплював до хвоста платівку зі своєю адресою, тобто ставив свою мітку (시치미). Але, якщо сокіл втратить господаря і потрапить в чужі руки, то зловив сокола людина відривала мітку і забирала сокола собі. Так і з'явився вираз «зірвати соколину мітку», який означає «прикинутися, що нічого не було». Наприклад, 그는꽃병을깨고도시치미를떼고앉아있었다 - «Він зробив вигляд, що це не він розбив вазу».

Розглянемо наступний приклад 아양을떨다 (букв. трясти стрічку капелюхи Аям) - лестити, кокетувати. Слово아양 спочатку виглядало, як 아얌. 아얌-це жіночий зимовий головний убір, з боків прикрашений хутром, верх був відкритим, а ззаду звисала широка і довга шовкова стрічка. Коли колихався цей розкішний хвіст, природно, що погляди людей були звернені до нього, і щоб догодити власниці шапки, вони навмисно лестили їй. І до цього дня цей вислів дуже популярний, наприклад: 조카는장난감을사달라며온갖아양을떨었다 - «Племінниця мило кокетувала зі мною, випрошуючи іграшку».

Історичні події в житті корейського народу. У корейській мові чимало ідіом, які своїм походженням зобов'язані важливим з історичної точки зору подіям. Про минулі періоди історії ми судимо не тільки за збереженими до наших днів пам'ятників культури, в тому числі за рукописами і різних написів на пам'ятниках, глиняних черепках, що використовувалися замість паперу, а й за мовою, в якій відбилися важливі події життя суспільства. Ми вживаємо ідіоматичні вирази, які були породжені давно пішли в минуле подіями.

Наступна ідіома корейської мови представляє якраз один з таких випадків. Вираз **미역국먹다** (букв. є суп з морськими водоростями) має значення провалитися на іспиті, вибути з ладу. Супи дуже популярні в Кореї; цей факт зафіксовано в приказці «народ Кореї – народ супу». До найпоширеніших відноситься суп з морських водоростей. Традиційно суп з водоростей мієгук готується з морської капусти і його прийнято давати жінкам після пологів. Жінки в Кореї вірять, що вживання покритих слизом, «слизьких» водоростей прискорює процес відходження плаценти. Тому вважається, що суп з морської капусти, з'їдений в день народження, забезпечує імениннику удачу на цілий рік.

Даний ідіоматичний вираз **미역국먹다** є мієгук виникло в пізній період Стародавнього Чосон, в 1907 році, коли армія держави Чосон була в примусовому порядку розформована через японських агресорів. У корейській мові слово «розпуск армії» звучить і пишеться точно так само, як і слово «пологи» - **해산**. Народна свідомість встановила прямий зв'язок між цими лексемами і породила новий фразеологізм зі значенням вибути з ладу. Примітно, що корейські діти вважають за краще не їсти мієгук напередодні іспиту, побоюючись провалу.

Наведемо приклад: **새롭게바뀐대학입시는고차적사고능력이 .이,, -** «Нелегко тобі доведеться, адже кажуть, що нові вступні іспити до університету легко провалити, якщо ти погано розумієш» [23].

Таким чином, було з'ясовано, що джерела представлених в даній роботі ідіом етимологічно пов'язані з явищами природного світу, професійною сферою, історичними реаліями. Крім того, ряд ідіом виник за допомогою гри слів (фразеологічний каламбур). Дослідження походження корейських ідіом не тільки робить більш зрозумілим їх значення в сучасній мові, але і значно розширює наші уявлення про Корею і її культуру. Результати проведеного дослідження підтверджують висновки про те, що механізм утворення ідіоми завжди національно оригінальний, логічно і естетично бездоганний.

ВИСНОВКИ

Провівши дослідження, можемо зробити наступні висновки:

Ідіоматична одиниця мови - це така одиниця, яка характеризується невивідністю значення цілого із суми значень частин, то ми побачимо, що в європейській континентальній традиції поняття "ідіома" (під яким розуміється фразеологічна одиниця або розряд фразеологічних одиниць) значно вужче, ніж воно в англо-американській традиції, де ідіома розуміється як форма вираження, специфічна для будь-якої мови.

Корейська пареміологія має давні традиції. Прислів'я, фрази, фразеологізми і афоризми завжди мали свою термінологію. На відміну від української мови, в корейському мовознавстві терміни "прислів'я, приказки,

Афоризми переносяться на термін. 속담 (соктам). Тож збереглося понад десять понять, що є синонімами слову 속담 (прислів'я): "옛말" (єтмал), "상말" (санмаль), "상담" (сандам), "격언" (кьогон), "격담" (кьокдам), "이언" (іон), "이어" (іо), "속언" (согон), "속어" (сого), "속설" (соксоль), "비언" (пион), "이담" (ідам), "고담" (кодам), "금언" (кимон).

У сучасній корейській пареміології використовуються тільки три терміни: 이, 이, 이. Вони фактично витіснили всіх інших. Хоча ці терміни часто семантично змішуються, можна розрізнити відтінки їх значень. Наприклад, "속담" відповідає українському терміну «прислів'я» або «паремія», буквально означає «зразкові вирази» (тобто повчальні вирази, конфуціанські фрази і висловлювання видатних історичних особистостей), "이언" — просторіччя.

Фразеологія – це не нова дисципліна, але ще на сьогодні залишається величезна кількість питань, які викликають жвавий інтерес дослідників-

лінгвістів. Особливо це стосується підходів до вивчення фразеологізмів корейської мови.

Корейська мова здавна записувався письмовими знаками. Корейський алфавіт 한글 (Хангиль) — унікальний, і це теж є аспектом корейської культури.

한글 (Хангиль) був створений групою корейських вчених в 1443 або 1444 за замовленням четвертого царя династії Чосон Седжон Великого (세종대왕). З цього часу корейці почали писати ідеальну звукову букву, пам'ятники якої у великій кількості збереглися до наших днів. Раніше в Кореї використовувалися китайські ієрогліфи, але вони вимовлялися по-різному.

Є багато особливостей, які значно відрізняють корейську мову від інших мов. Наприклад, на відміну від більшості європейських мов, в корейській мові немає приголосних, що передають звуки в і ф.. Тому при запозиченні слів з англійської мови ці звуки замінюються на звук "п".

Письмова корейська мова, як правило, заснована на оригінальному Корейському шрифті — хангиль. Однак в деяких районах досі використовується Китайський ієрогліфічний шрифт, який має дуже довгу історію в Кореї, а останнім часом все частіше використовується латинський алфавіт і запозичуються слова з європейських мов, в основному англійської.

Це пояснить той факт, що на даний момент в корейській мові багато слів запозичено з англійської мови. Однак це може бути не єдиною причиною появи англійських слів на корейській мові. Росія, наприклад, ніколи не піддавалася впливу США, але кількість англійських слів в російській мові також значно збільшилася в останні роки. Можливо, ще однією причиною цього є визнання англійської мови міжнародною мовою.

Зазвичай вважається, що західна людина, яка почала вивчати корейську мову, може зазнавати труднощів з вивченням корейської мови. Ці труднощі здебільшого пов'язані саме з вивченням мовного етикету. Якщо іноземець вибере непоказний стиль мови, він ризикує прославитися як грубіян. Якщо він використовує занадто високий стиль, його можуть неправильно зрозуміти і

висміяти. Однак використання правильного мовного стилю створює певні труднощі для самих корейців.

Ідіоми є частиною розмовної, літературної та письмової корейської мови і допомагають передати почуття та емоції людини, які неможливо виразити за допомогою нейтральних засобів мови. Багато ідіом корейської мови виникли в глибоку давнину, інші – недавно. Ідіоми корейської мови зберегли в своєму складі і значенні інформацію про історію, звичаї, традиції, спосіб життя корейців, оскільки, передаючись з вуст в уста, поширилися в народі і витримали випробування часом. У зв'язку з цим зміст даних фразеологічних одиниць можна розглядати не тільки з позицій безпосередньо смислового наповнення, а й з точки зору їх етимології.

Специфіка джерел ідіом корейської мови в першу чергу базується на своєрідності національної культури, образного сприйняття зовнішнього світу та історії корейського народу. Корейський народ по-своєму розчленовує дійсність, а потім номінує виділені елементи, при цьому лише ті, які відповідають його ментальності.

Було з'ясовано, що джерела представлених в даній роботі ідіом етимологічно пов'язані з явищами природного світу, професійною сферою, історичними реаліями. Крім того, ряд ідіом виник за допомогою гри слів (фразеологічний каламбур). Дослідження походження корейських ідіом не тільки робить більш зрозумілим їх значення в сучасній мові, але і значно розширює наші уявлення про Корею і її культуру. Результати проведеного дослідження підтверджують висновки про те, що механізм утворення ідіоми завжди національно оригінальний, логічно і естетично бездоганний.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Безпаленко А.М. Принцип суміжності в мові. Слово у дзеркалі гештальттеорії. К.: Київський університет, 2009. 423 с.
2. Білоноженко В. М. Функціонування та лексикографічна розробка корейських фразеологізмів / Віра Максимівна Білоноженко, Ірина Святославівна Гнатюк. К. : Наукова думка, 1984. 156 с
3. Голубовська І. О. Етнічні особливості мовних картин світу. К.: Логос, 2004. 284 с
4. Кабаченко І.Л. Екстралінгвістичні проблеми перекладу — підходи та вирішення // Актуальні проблеми науково-технічного перекладу / Л.М. Деркач (відп. ред.); Національний гірничий ун-т. Інститут економіки. Кафедра психології менеджменту та мовної підготовки. Д.: Видавництво НГУ, 2005. 110 с.
5. Кияк Т.Р., Науменко А.М., Огуй О.Д. Теорія і практика перекладу. Вінниця: Нова книга, 2006. 592 с.
6. Коптілов В.В. Теорія і практика перекладу. Київ: Юніверс, 2003. 280 с.
7. Лучик А. А. Про плинність лінгвістичної традиції. Магістеріум НаУКМА. Вип. 43: Мовознавчі студії / відп. ред. В. В. Лучик. К.: Видавничо-поліграфічний центр НаУКМА, 2011. С. 45–49
8. Моргун В.В. Теория и практика научно-технического перевода. Учеб. пособие / Киевский международный ун-т гражданской авиации. К., 1997. 70 с.
9. Огуй О.Д. Актуальні проблеми німецько-українського перекладу. Чернівці: Рута, 2004. 256 с.
10. Пешкова І.С. Лексичні особливості корейської мови та їх значення для перекладу на українську мову. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/149246621.pdf>
11. Прислів'я та приказки: Взаємини між людьми / [упоряд. М. М. Пазяк]. К.: Наукова думка, 1991. 440 с.

12. Семеряко О. В. Вербалізація концепту «чорний колір» у фразеологізмах корейської мови. URL: http://www.vestnik-philology.mgu.od.ua/archive/v46/part_2/31.pdf

13. Семеряко О. В. Вираження корейської фразеологічної картини світу у стійких порівняннях корейської мови. URL: http://philol.vernadskyjournals.in.ua/journals/2021/1_2021/part_3/27.pdf

14. Сусов А., Сусов И. Размышления о концептах. Вісник Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна. 2006. № 726. Серія: Романо-германська філологія. Методика викладання іноземних мов. Вип. 49. С. 14–20

15. Щічко В.Ф., Радус Л. А. Курс лекцій з історії корейської мови: ВЦ «ВКН», 2015. с.192.

16. Ewha Womans. University, the Institute of Language Education. Pathfinder in Korean, high intermediate student book. Korea, 2000. P.176.

17. Kumsung New Ace Korean-English dictionary. Korea, 1994

18. Li Yihua. Фразеологічний словник корейської мови. Пекін: ВЦ «shang wu chu pan she», 1996. 373 с.

19. 김선정. 살아있는 한국어 관용어. 서울: 랭기지플러스, 2007. 256 с.

20. 박영준, 최경봉. 관용어 사전. 서울: 태학사, 1996. 443 с.

21. 이기문. 속담사전. 서울: 양장본, 1981. 724 с.

22. 박영수. 색채어의 어원과 상징, 색채의 상징, 색채의 심리 [Етимологія та символіка кольороназв. Психологія кольоропозначень]. Сеул : 살림, 2003. 78 с

23. 남영신, 이종충. 국어사전 (Тлумачний словник корейської мови). Сеул: 성안당, 2010. 1392 с.

24. 박형규. 한러사전 (Корейсько-російський словник). Сеул : 러시아어 문학사, 2005. 806 с.

25. 윤구병, 김용심 국어사전 (Тлумачний словник корейської мови). Сеул: 보리, 2008. 1560 с.

26. 이기문. 새국어사전 (Новий тлумачний словник корейської мови). Сеул : 두산동아, 2015. 3128 с.